

Allas favorit Marie

Det var en gång...

...ett stort scoutläger som hette "Scout 2001". Läggret lyckades med bedriften att få tidningar och TV att skriva och prata om scouting. Samtidigt satt en tjej någonstans i västra Sverige och läste dessa tidningar. Hon blev så intresserad av scouterna att hon tog mod till sig och kontaktade distriktskansliet för att höra hur man gör för att bli scout. På kansliet jobbade Karin som är aktiv i kåren och gissa vilken kår hon rekommenderade...??? Ett tu tre och så hade vi blivit en ledare till.

Marie är en av våra relativt nya och engagerade ledare i kåren. Hon blev intresserad tack vare det hon såg och läste om scoutrörelsen. Det belyser hur viktigt det är att vi visar upp oss när vi kan. Det visar också att man visst kan rekrytera vuxna utan att tvinga in dem i kåren bara för att deras barn ska få börja. Marie var istället genuint intresserad och är nu inne på sitt tredje år som ledare för minioravdelningen Ubåten på måndagar.

Många nya ledare

Samtidigt som Marie kom in, började också flera andra nya ledare på Ubåten. Men det var nära att alla gav upp och slutade för något år sedan när avdelningen blev utan behöriga ledare. Detta löstes dock internt på måndag genom omfördelning av ledarresurserna och numera är det inget problem eftersom både Marie och alla övriga före detta "nybörjare" innehar alla nödvändiga certifikat och sådant.

Het på killar

En kväll för ett antal år sedan var Marie och en väninna ute för att dansa och ha kul. Ganska sent på kvällen kommer en kille fram till Marie och undrar om han inte kan få följa med hem på te eftersom han fryser och det är så kallt och blött ute. Marie som är en snäll person erbjuder honom naturligtvis skjuts hem och bjuder honom på hett te.

Men sen är det slut på det roliga. När teet är uppdruckat säger Marie hej då till killen och kör ut honom på gatan i mörkret och regnet och går själv och lägger sig.

Att veta hur man ska ragga är inte alltid lätt, men Marie, det där med att vara "het på killar" kanske inte bara innebär att bjuda dem på hett te?

Lyckades till slut

Marie jobbar på Ericsson i Göteborg. Därifrån är hon van vid effektivitet och ordning så kontrasten blev ganska stor när hon för första gången deltog i kårens ledarrådsträffar och liknande. Numera tar hon det med ro men det kliar i fingrarna varje gång att gå in och styra upp ledarmötena när de blir för oorganiserade.

På samma avdelningen jobbar även Per. För ganska exakt två år fick de upp ögonen för varandra, hur nu det gick till? Kanske att det berömda teet gjorde susen? Eller också kanske detta är Ericsson sätt att leva upp till devisen "Connecting people!"

Det behövdes en kille

Marie har aldrig varit någon direkt friluftsmänniska förut. Sova i sov-säck ute, då fryser man. Cykla till jobbet, det är ju jobbigt.

Men Per var annorlunda. En inbiten friluftsmänniska som älskade sin kajak och att sova ute. Långsamt insåg även Marie att det inte var så dumt ändå. Inte så långsamt heller för den delen. Marie är själv förvånad över hur fort det har gått. Numera badar hon glatt isvak, är på kajaksemester i flera veckor eller åker skidor på vintern. Marie, tänk att det behövdes en kille för att få dig att inse detta?

Dock förekommer det fortfarande uttryck som "Maries tempo" respektive "Pers tempo" när de till exempel paddlar kajak eller cyklar.

Tänk att få slippa ta bilen

Numera har det gått så långt att det till och med är jobbigt att ta bilen. Både Marie och Per har gång/cykelavstånd till jobbet. De gånger som de måste ha bilen direkt efter jobbet släss de om vem som MÅSTE ta bilen och därmed missar sin promenad på morgonen.

Omtyckt ledare

Marie är en omtyckt ledare. Dels av sina ledarkollegor för att hon håller ordning på både dem och på alla papper som behövs.

Men även barnen gillar henne. Hon syns ofta med ett barn i knät som bara ville krypa upp för att mysa lite när det blivit mörkt ute.

Scouternas har också lätt att identifiera sig med Marie. Bland annat gillar hon att segla optimist med varierande resultat som följd. Ibland är det för lite vind, ibland var optimisten för liten, ibland för strömt, ibland är hon för tung...

Detta gör dock att de andra ledarna alltid har ett levande exempel att visa för barnen hur man INTE skall göra...

Martin Rådbo